

Nezávislý občasník zo života žiakov ZŠ Svätej Rodiny

Rodinkáčik

Šk. rok: 2009/2010

marec 2010

ročník 5/ číslo 2

Rodinkáčik

V skratke...

- 4. decembra** bola pre žiakov pripravená duchovná obnova v Grécko-katolíckom chráme v Sečovciach za prítomnosti vладыky Milana.
- 17. decembra** žiaci a učitelia pripravili Vianočnú akadémiu.
- 15. a 16. decembra** prebehlo školské kolo matematickej pytagoriády.
- 13. januára** boli priestory našej školy posvätené trojkraľovou vodou.
- 12. januára** absolvovali žiaci školské kolo Šalianskeho Matka a víťazi vo svojich kategóriach sa **15. januára** zúčastnili obvodového kola.
- 16. a 17. januára** sa uskutočnil slávnostný zápis budúcich prváčikov.
- 29. januára** sa stretli učitelia s vладыkom Milanom pri príležitosti Dňa učiteľov cirkevných škôl.
- 12. februára** pripravili žiaci 9. ročníka pre svojich spolužiakov ples spojený s karnevalom.
- 24. februára** sa 2 dvojice žiakov 6. ročníka zúčastnili vedomostnej súťaže Dvaja z jednej lavice, ktorú organizovalo CVC Sečovce.
- 25. februára** mali prváci otvorenú hodinu pre svojich rodičov.
- 10. marca** sa uskutočnilo Testovanie 9 žiakov 9. ročníka a žiaci 1. až 8. ročníka mali duchovnú obnovu spojenú Krížovou cestou v Rímskokatolíckom kostole v Sečovciach.
- 11. marca** sa žiaci popasovali s prózou a poéziou v obvodovom kole Hviezdoslavovho Kubína.
- 18. a 25. marca** prebehli okresné a protopresbyterské kolá Biblickej olympiády v Trebišove a v Sečovciach.
- 20. marca** sme prijali pozvanie na celoslovenskú súťaž v prednese kresťanskej poézie a prózy Slovom o Tvojej láske v Bratislave.
- 25. marca** sa žiaci modlili sv. ruženec a **26. marca** Krížovú cestu za nenarodené deti v Gréckokatolíckom a Rímskokatolíckom chráme v Sečovciach. V tomto týždni bola organizovaná aj celoslovenská kampaň za nenarodené deti. Naši žiaci sa do nej zapojili tým, že rozdávali letáčiky a biele stužky v meste.
- Okrem týchto aktivít sa naši žiaci aktívne zapojili do súťaží Vesmír očami detí, Vesmír a Slniečna sústava, Európa v škole 2010, halového turnaja mladších žiakov – Satelit, ... a Slovo bolo u Boha, Zdravý životný štýl, Naše mesto očami detí.

Veľkonočné zamyslenie

Čajová kanvica rozpráva svoj životný príbeh:

„Mali ste ma vidieť v plnej kráse, keď som bola celá, s vrchnákom, uchom a najmä s vykrúteným odtokom! Ten zo mňa robil kráľovnú na stole.

Veď čože boli v porovnaní so mnou šálky a tanieriky, cukornička, kanvica so smotanou a lyžičky! A priznávam sa, že som im to aj dala pocítiť.

Ale potom sa to stalo. Jedného dňa ma akási jemná ruka nechtiac vypustila.

Odvtedy takto vyzerám. Ležala som na zemi napoly v bezvedomí.

Ešte dnes mi v ušiach zaznieva ten smiech tanierov a tanierikov.

Nesmiali sa tej nešikovnej ruke, mne sa posmievali.

Tešili sa, že sa mi to konečne stalo!

Odložili ma nabok a nakoniec ma dali akejsi žobráčke. Tá urobila to najhoršie, čo čajovej kanvici vôbec možno urobiť, naplnila ma zemou!

Uvážte, zem nasypala tam, kde sa kedysi sypali najlepšie druhy čaju!

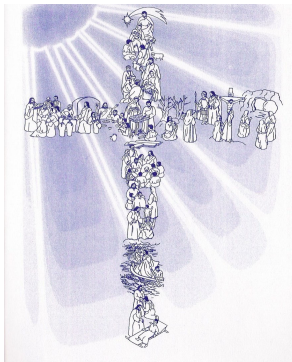
Potom do zeme vopchala cibuľu akéhosi kvetu. Cítila som, ako cibuľa rástla. Stala sa mojím novým srdcom – namiesto bývalého hrdého srdca z kameňa. A potom z tej cibule vyrástol krásny kvet.

Pre jeho krásu sme sa dostali na podobločnicu.

A všetci okoloidúci sa pozerali na ten kvet – nie na mňa.

Ale aj tak som vedela, aká som dôležitá: zadržovala som vlahu a bola som oporou koreňom ...

Musím vám povedať, že nikdy v živote som nebola taká spokojná ako vtedy, keď som tu bola pre ten kvet – keď som pre ten kvet na seba zabudla. To som vám chcela povedať”.

Pri príležitosti tohoročných sviatkov nášho vykúpenia buďte znova odhodlaní žiť a obetovať sa pre svojich blízkych.

Aby ste v radostnom sebaobetovaní aj vy našli zmysel a radosť zo života. Podobne, ako to urobil

Pán Ježiš, ktorý nás tak miloval, že seba samého za nás obetoval. To je jediná cesta k radosti tu i vo večnosti.

Zdroj: internet, Hlásnik č. 1

SOM UČITEĽ...

- *Narodil som sa v tej chvíli, keď z úst dieťaťa zaznela prvá otázka.*
- *Som učiteľ, čo každé ráno zažíva svetlo v očiach svojich žiakov.*
- *Som Ezop a Hans Christian Andersen odkrývajúci pravdu v nespočetných príbehoch.*
- *Som Matka Tereza bojujúca za ľudské práva a lásku medzi ľuďmi.*
- *Som Guiseppe Verdi, ktorého lahodné melódie obleteli celý svet.*
- *Som bežec na dlhé trate, čo fučiac od námahy sa preteká s časom.*
- *Som Exupéryho Malý princ, ktorý zistil, že skrotiť, znamená vytvoriť putá.*
- *Som Forrest Gump, čo dokázal sebe aj svetu silu svojho ducha.*
- *Som tým, kto svojou ľudskosťou a celým svojím životom preslávil svoje povolanie: Pythagoras, Shakespeare a Michelangelo, i Einstein, ale aj mnohí ďalší a ďalší.*
- *Som tými, ktorých mená a tváre sú už dávno zabudnuté, ale vedomosti a skúsenosti, ktorých zostanú navždy uchované v úspechoch ich žiakov.*
- *V priebehu dňa robím herca, priateľa, lekára i psychológa, hľadám stratené veci, požičiavam peniaze, robím náhradníka rodičom, právnikom, obchodníka, politika a strážcu viery a nádeje.*
- *Mám síce vzorce, grafy, mapy, knihy a príbehy, ale moji žiaci musia spoznať najprv sami seba a trvá to dlho, veľmi dlho, kým človeku vysvetlíte, kto je.*
- *Som paradox. Najhlasnejšie rozprávam vtedy, keď najpozornejšie počúvam. Najväčšie dary, ktoré dávam svojim žiakom sú zároveň tým, čo by som vďačne od nich prijímal.*
- *Celé dni hľadám poklady, hľadám nové možnosti, ako využiť tvorivosť žiakov, vytrvalo pátram po zručnostiach, ktoré niekedy žiaci sami v sebe nevedomky pochovávajú.*
- *Som najšťastnejší z tých, ktorých práca je drinou.*
- *Lekár má to šťastie, že v istom zázračnom momente môže na svet priviesť nový život. Ja mám to šťastie, že každý deň vidím znovuzrodenie života pri každej novej otázke, myšlienke, pohľade, pri každom novom priateľstve.*

- *Architekt dobre vie, že ak stavia presne, jeho budova bude stáť stáročia. Učiteľ dobre vie, že ak stavia s láskou, pravdou a spravodlivosťou, to, čo postaví, vydrží naveky.*
- *Som vojak, ktorý každý deň bojuje proti napodobňovaniu kamarátov, odmietaniu, strachu, týraniu, predsudkom, nevedomosti a ľahostajnosti. Ale mám úžasných spojencov: inteligenciu, zvedavosť, tvorivosť, kreativitu, dôveru, lásku, smiech. Sú pre mňa posilou, ktorá sa prúdom hrnie pod moje zástavy.*
- *Moja minulosť je bohatá na spomienky. Moja prítomnosť je pre mňa výzvou, dobrodružstvom, zábavou i povinnosťou, pretože svoj čas môžem investovať do budúcnosti.*
- *Som učiteľ...a každý deň som za to vďačný.*
- *Som učiteľ.*

Z príhovoru o. Petra Oreniča k pedagógom Košickej eparchie pri príležitosti Dňa učiteľov cirkevných škôl.

Deň učiteľov. Mali by sme si spomenúť aj na našich učiteľov. Na tak dôležité osoby, ktoré sú tu pre nás, aby nás vzdelávali, radili nám a pomáhali v našich problémoch. Na osoby, ktoré nás veľmi dobré poznajú a pomáhajú nám v budovaní nášho charakteru. Sú to ľudia, ktorí vedú vždy rozpoznať naše pocity. Na prvý pohľad sa zdá, že nič nevieme, keď sa snažíme byť neviditeľní, ale vždy sa usmejú, keď sa naučíme látku a my sa nevieme dočkať, keď sa budeme môcť podeliť s nimi o naše vedomosti a dostať dobrú známku. Vedia nás pochopiť a odpustiť nám nejaké to skúšanie alebo písomku. Učitelia sa nás zo všetkých síl snažia niečo naučiť a pripraviť nás na stredné školy, z ktorých pôjdeme na vysoké školy alebo začneme pracovať. Mali by sme im byť vďační za ich nekonečnú trpezlivosť, keď nedávame pozor a vyrušujeme a za schopnosť neustále nám vysvetľovať to isté. Ani sa im nečudujem, keď po neustálom upozorňovaní im prasknú nervy a nechajú nás po škole alebo na nás trochu nakričia. Mali by sme aspoň v ten významný deň poďakovať Bohu za to, že ich máme a poprosiť ho, aby ich obdaroval veľkou dávkou trpezlivosti a zdravia.

Vďaka vám, učitelia, za všetko!

Marianna Bučková, 8.ročník

Školský ples a karneval

Školský ples je u nás v škole takou kratšou tradíciou, ktorú doposiaľ zvládli všetci deviataci. Karneval má trochu dlhšiu históriu.

A tak sme sa o to pokúšali aj my. Od prvej chvíle chlapci z našej triedy ples nechceli. Nezaujímalo ich to, no nakoniec sme ich aj s pomocou našej triednej pani učiteľky presvedčili. Jej môžeme poďakovať za všetko, lebo

keby nebolo sestry Pavly, tak ples by nikdy nebol.

Ples a karneval sa začal po 1. hodine, keď sa nám ako prví predvedli tí najmenší vo svojich zaujímavých maskách.

Všetky masky pozorne sledovala štvorčlenná porota v zložení Lukáš, Ján, Matej a Veronika. Po krátkej prehliadke vybrala najkrajšie masky: Hviezda – Lucia Pristášová, Papagáj

– Roland Andrejčin, Pirát – Štefan Ančočík, Cigánka – Lucia Ceperková.

Pre našich menších spolužiakov sme si pripravili rôzne druhy súťaží, kde mohli vyhrať zaujímavé ceny. No zapojiť sa mohli aj žiaci z druhého stupňa. Potom nasledovala voľná zábava, kde sa deti mohli vyblázniť. Na plese, samozrejme, nesmeli chýbať ani rôzne druhy tancov, ako je: stoličkový, jablčkový a belgický tanec.

Počas plesu boli vyhodnotené aj dve súťaže, do ktorých sa zapojila celá škola. Prvá z nich, najkrajšia vianočná výzdoba, bola vyhlásená ešte pred vianočnými prázdninami. Vyhrali sme ju my, deviataci. Druhú súťaž, najlepšie učiteľ, vyhrala pani učiteľka Adamová. Bola vyhlásená aj tombola so zaujímavými cenami, do ktorej boli zapojení všetci žiaci a učitelia.

Po obedňajšej prestávky žiaci prvého stupňa odišli domov alebo do školského klubu, no pre druhý stupeň sa zábava ešte nekončila. Začala sa totiž diskotéka, počas ktorej sa vyberal kráľ a kráľovná plesu.

Zabávali sme sa výborne, spomíname naň s radosťou, a tak dúfame, že ste boli všetci spokojní.

Magdaléna Rusnáková a Ivana Halčinová, 9. ročník

Naše dni sú zrátané

Každý deň počas deviatich rokov sme „drali“ lavice základnej školy. Ale musí prísť tá chvíľa, keď pôjdeme každý svojou cestou .

O necelé dva mesiace sa pre nás, deviatakov, končí základná škola. Po letných prázdninách každý jeden z nás nastúpi na strednú školu, kde pre nás bude všetko cudzie. Nové prostredie, noví spolužiaci i noví učitelia.

Keďže sme deviataci, aj my sme prežili ten deň, keď sa písal Monitor. Pred Monitorom sme mali strach, ako to dopadne a či to bude ťažké, ale ako tak sme to zvládli. Ešte si počkáme na výsledky, ktoré nám prezradia, či nás vôbec príjmu do škôl.

Na konci roka sa chystáme na výlet, bude to náš spoločný, ale posledný výlet. Ešte sme sa nedohodli, kam by sme chceli ísť, ale už je čas na to, aby sme o tom uvažovali.

A kam sa chystáme do škôl?

Ivana – Katolícka stredná pedagogická škola sv. Cyrila a Metoda Košice,

Simona – Stredná odborná škola Cirkevná sv. Cyrila a Metoda Michalovce,

Magda – Stredná odborná škola Trebišov,

Nika – Stredná odborná škola Trebišov,

Paťo – Konzervatórium J. L. Bellu Košice,

Janko – Gymnázium Sečovce,

Števo – SOU Železničné Košice,

Lukáš – Stredná odborná technická škola Michalovce,

Matej – Gymnázium Sečovce,

Ľubo - Polytechnická škola Humenné,

Domino – ešte ani sám nevie ...

Ria – Stredná odborná škola Trebišov.

Veronika Golierová, 9. ročník

S kresťanskou poéziou pri Dunaji

Tak ako minulého roku aj teraz sme sa zúčastnili na celoslovenskej recitačnej súťaži kresťanskej prózy a poézie „Slovom o Tvojej láske“

v Bratislave. Išli sme štyri dievčatá, ja, Silvia Šlepkovská, Bianka Chovancová a Miška Ceperková a z učiteľov p. uč. Adamová a p. zástupkyňa Kmecová. Vyrazili sme v piatok ráno, autobusom zo

Sečoviec do Košíc a z Košíc vlakom priamo do Bratislavy. Cesta bola dosť dlhá, ale prijímali sme si ju počúvaním hudby, čítaním časopisov a rozprávaním sa. Keď sme dorazili do Bratislavy, tak sme boli milo prekvapení z nádherného teplého počasia. Pomaly sme kráčali smerom do kláštora sestričiek Uršulíniek, aby sme sa ubytovali. Trošku sme si tam oddýchli a pobrali sme sa do mesta, prechádzali sme sa okolo Prezidentského paláca a pokračovali sme v ceste do Auparku. Tam sme sa zdžžali dosť dlho. Do kláštora sme sa vrátili až o pol desiatej večer. Ešte sme si zarecitovali naše prednesy a ľahli sme si do postele. Ráno oddýchnutí, dobre naladení a rozhodnutí vydať zo seba na súťaži len to najlepšie, vyrazili sme do školy, kde tá súťaž prebiehala. Zaprezentovali sme sa a rozdelili sa do jednotlivých kategórií. Ja som mala trošku trému, ale to k tomu patrí. Svoju báseň som sa snažila zarecitovať najlepšie, ako som len vedela. Po vystúpení všetkých súťažiacich sme čakali na vyhodnotenie. Neobsadili sme síce žiadne z prvých troch miest, ale udelili nám štyri diplomy za dobrý výkon. My sme rady, že sme sa vôbec zúčastnili celoslovenskej súťaže a myslím, že sme ju úspešne zvládli. Keď sa to všetko skončilo, zašli sme ešte do McDonaldu a dali sme si tam zmrzlinu. Potom sme sa už len ponáhľali na stanicu a vlakom pokračovali domov. Cesta naspäť bola omnoho únavnejšia, ale vydržali sme. Domov sme sa vrátili pred polnocou a už sme sa nevedeli dočkať, kedy sa poriadne vyspíme. Už teraz sa tešíme na ďalší rok, keď opäť navštívime Bratislavu a znovu budeme môcť reprezentovať našu školu v hlavnom meste Slovenska.

Kristína Havrilová, 9.ročník

Veľkonočné symboly

Veľkonočné vajíčko

Vajíčko je symbolom plodnosti a života. Pre kresťanov sa stalo vajíčko symbolom pre zmŕtvychvstanie Krista. Týmto obrazom je rozbitá škrupina, z ktorej vychádza nový život.

Veľkonočný oheň

Pre nás kresťanov znamená veľkonočný oheň víťazstvo svetla nad tmou. Kristus sám je svetlom, ktoré zničilo tmu, tým, že za nás zomrel a vstal z mŕtvych.

Veľkonočný baránok

Ježiš sa vo Svätom Písme často prirovnáva k Baránkovi. Toto je vzaté zo židovských zvykov. Kňaz položí zviazaného baránka na oltár. Znamenalo to, že tento baránok vzal na seba hriechy ľudí a za ne bol aj obetovaný. Ježiš, podobne ako baránok, vzal hriechy celého ľudstva na seba. Bol vedený na kríž, ako je vedený baránok na zabitie - On, Ježiš, Baránok Boží.

Veľkonočná svieca

Na veľkonočnej svieci je vytvorený z vosku kríž. Tento pripomína smrť a vzkriesenie Ježišovo. Na štyroch rohoch kríža sú čísla roku, v ktorom sa slávi Veľká Noc. Na vrchu a dole na kríži sú písmená Alfa a Omega - prvé a posledné z gréckej abecedy, znamená to: Kristus je začiatok a koniec všetkých čias. Na konci kríža sú štyri červené klince. Upozorňujú na rany na rukách a nohách Ježišo-vých. Piaty kliniec pripomína ranu na Ježišovom srdci. Celá veľkonočná svieca je symbolom vzkrieseného Pána.

<http://knv.rimkat.sk/>

Techniky zdobenia veľkonočných kraslíc

Kraslice sú hlavným dekoračným prvkom veľkonočných sviatkov. Zdobíme ich rôznymi spôsobmi: voskovaním, batikovaním, leptaním, vyškrabovaním, oblepovaním, drôtovaním a inými. Možno Vám niektorá zo spomínaných techník nie je známa, tak si tie najkrajšie opäť pripomeňme.

VOSKOVANIE

Roztopený včelí vosk alebo parafín sa zafarbí anilínovými farbičkami alebo rozpustíme farebné voskové pastelky. Vosk rozpúšťame v malom hrnčeku na miernom ohni, musí mať počas nanášania stálu teplotu. Ornamentálne prvky sa na vajíčko nanášajú pomocou špendlíka zapichnutého do ceruzky, niekedy aj trubičkou či zápalkou.

BATIKOVANIE

Primerane zohriaty vosk sa nanáša špendlíkom alebo trubičkou na vajíčko, ktoré potom ponoríme do farebného roztoku. Vyzdobené vajíčko mierne nahrejeme a teplou flanelovou handričkou odstránime vosk, čím jeho časť rozotrieme po celom povrchu. Zdobenie takto zároveň fixujeme a ešte viac zvýrazníme farbu. Batikovanie poznáme v niekoľkých obmenách. Môže to byť biely ornament na farebnom vajíčku, farebný ornament na bielom podklade - tu najprv vajíčko zafarbíme, voskom vyzdobíme, toto môžeme opakovať aj niekoľkokrát v rôznych odtieňoch, a nakoniec vajíčko ponoríme do octovej vody, kým sa nenavoskované časti škrupiny celkom nevybielia. Alebo vytvárame farebné vzory na farebnom vajíčku - tu postupujeme od bledých odtieňov po najtmavšie.

OBLEPOVANIE

Vajíčka sa môžu oblepovať sietinou - dužinou močiарnej trávy, jačmennou alebo ovsenou slamou, textilom, vlnou, korálkami.

Sietinou

Sietina sa pripravuje skoro na jar alebo v jeseni, keď je tráva už dobre vyzretá. Steblo sa rozštiepi nechtom alebo ostrým predmetom, dužina sa opatrne vyberie. Dužinu nalepame riedkym cestom, škrobom alebo pomocou bieleho kancelárskeho lepidla. Farebnú sietinu získame ponorením do vlašnej vody, v ktorej sme rozpustili farbu na textil. Z

rôznofarebných dužín sietiny sa potom vytvárajú rôzne obrazce; napr.: slimáčiky, kvetinky, vtáčiky, vlnovky, zajačiky, kuriatka a podobne.

Slamou

Vajce vopred zafarbíme na požadovaný tón – na tmavom pozadí slama lepšie vynikne. Slamu, ktorú zbavíme „kolienok“, najlepšie z jačmeňa, po dĺžke rozrežeme ostrým nožom alebo žiletkou, namočíme ju do vody a opatrne cez hodvábný papier prežehlíme. Zo stebiel si nastriháme rôzne motívy - štvorce, obdĺžniky, kosoštvorce, pásy,

kolieska a iné geometrické útvary, ktoré pomocou pinzety a lepu matnou stranou nalepame na vajíčko.

Korálkami

Vajíčko si pripevníme na špajdľu, aby sa nám s ním lepšie pracovalo. Lepidlom naň nakreslíme rôzne ornamenty a nad táckou alebo tanierom sypeme na vajíčko drobné korálky. Potom ich jemne popritláčame a necháme lepidlo vyschnúť. Hotové vajíčko prelakujeme.

Vaječnými škrupinkami

Bielu škrupinku z vajíčka polámeme na malé kúsky, ktoré pomocou lepidla prilépíme na vopred nafarbené vajíčko.

Dekoratívnymi cukríkmi

Z obojstrannej lepiacej pásky si nastriháme pásiky, ktoré nalepíme na vajíčko, a to potom vyvážame vo farebných dekoratívnych cukríkoch.

Servítkovou technikou

Vystrihnuté motívy zo servítok, zbavené dvoch spodných vrstiev, priložíme na vajíčko natreté univerzálnym lepom a štetcom jemne vyhladíme. Napokon vajíčko prelakujeme.

VYŠKRABOVANIE

Na zafarbených vajíčkach sa ostrým predmetom - zalomeným špicom nožička, ostrým trojbokým pílnikom, ihlou, šidlom vyškrabu-jú rôzne ornamentálne motívy v podobe krátkych čiaročiek. Obrisy rôznych ornamentov a časť ozdobných motívov sa vyškrabujú dobiela, vnútorné časti iba čiastočne, čím vznikne charakter rytiny.

LEPTANIE

Na zafarbené vajíčko sa leptadlo nanáša zápalkou, špeciálnym perom s ryhami alebo brkom. Ako leptadlo použijeme ocot, šťavu z kyslej kapusty, kyselinu dusičnú alebo soľnú. Na zafarbenom vajíčku tak dosiahneme biely ornament.

Zdroj: internet, spracovala: Slávka Kutná, 6. ročník

Recepty:**Veľkonočná plnka**

Suroviny: 8 rožkov, 20 vajec, ¾ kg bravčového mäsa, soľ, korenie, vegeta, prášok do pečiva (alebo droždie), cesnak, cibuľa, zelená petržlenová vňať.

Postup:

Deň pred pečením: Pokrájame rožky na malé kocky, do rožkov primiešame žĺtka, pridáme soľ, korenie, vegetu, pol prášku do pečiva, prípadne droždie, pretlačíme jeden strúčik cesnaku, pridáme polovicu nakrájanej cibule a nakrájanú zelenú petržlenovú vňať. Zmes necháme odstáť cez noc v chladničke.

V deň pečenia: K odstatej zmesi pridáme mäso pokrájané na kocky alebo pomleté, ktoré sme obvárali asi 30 minút. Nakoniec pridáme vyšľahané bielky. Pečieme v nezakrytej jásnej mise, vymastenej olejom a posypanej strúhankou asi 45 – 50 minút v predhriatej rúre pri teplote 200 stupňou.

Michaela Juhásová, 6. ročník

Domáca varená šunka

Suroviny: 1,5 kg bravčového pliecka, 25 g rýchl soli, 250 ml vody, 5 zrníček celého čierneho korenia, vrečko na tlačenu.

Postup:

Umyté mäso pokrájame na menšie kusy, vložíme do väčšej nádoby, posypeme rýchlou soľou a polejeme vodou. Všetko dokonale premiešame (najlepšie rukou) a na 2 hodiny dáme do chladničky.

Potom zmes znova dobre premiešame a natlačíme do vrečka tak, aby medzi kúskami mäsa nezostal vzduch. Vrečko z oboch strán uviažeme pevnou niťou, vložíme do hrnca s vodou a varíme na miernom ohni asi 3 hodiny. Vrečko s uvarenou šunkou vyberieme, dáme do plytkej nádoby, zaťažíme a necháme vychladnúť. Potom obal odstránime a šunku posypeme potlačeným korením. Podávame s uvarenými vajčkami, prípadne so zeleninou.

Patrícia Kundrátová, 6. ročník

Zajačie hody

Ide zajko so zajkuľou na hody,
núkajú im tvarohové pirohy.
Zajkuľa sa obzerá, či nevidí čosi
a v tom spoza rohu obleje ju ktosi.
Bude, že to zábava, kričí zajačica,
na Veľkú noc bude zo mňa veľká parádnica.

Vymaľujem vajička, uviažem si stužky,
Budú kol mňa poletovať všetky malé mušky.
Zatiahlo sa nebo, zmokli pirohy,
zajkovi a zajke je zima na nohy.

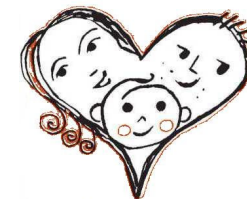
Alexandra Prítoková, 7. ročník

Biela stužka = 25. marec = počaté dieťa

Dňom počateho dieťaťa je 25. marec.
Symbolom kampane je biela stužka, ktorá vyjadruje
rešpektovanie práva na život a úctu ku každému počatému
ešte nenarodenému dieťaťu.

Hlavným organizátorom je Fórum života.
Podľa kresťanského kalendára je 25. marec sviatkom
Zvestovania Pána - deň počatia Božieho Syna.

Žiaci našej školy sa tento rok tretíkrát zapojili do tejto kampane.
V dňoch 24. a 26. marca dievčatá 9. ročníka
v meste rozdávali biele stužky a letáčky vyrobené
práve na tento účel.
V deň Zvestovania Pána sa žiaci modlili sv. ruženec
za nenarodené deti v gréckokatolíckom chráme a
26. marca bola v obidvoch chrámoch Krížová
cesta za nenarodené deti.

Ing. Slávka Bukatová

Na čo som hrdý v mojom meste

Okrem toho, že som sa narodil v Trebišove, žijem v Sečovciach od malička. Okrem mojich súrodencov a rodičov tu mám aj babku, ujev, tety, bratrancov, sesternice a mnoho ďalších rodinných príslušníkov. Moji rodičia bývali najprv v Košiciach aj s dvoma staršími bratmi. Po ôsmich rokoch sa presťahovali do Sečoviec a odvtedy tu bývame. Som hrdý na to, že v minulosti boli Sečovce okresné mesto. Som hrdý aj na to, že cez Sečovce preteká potok Trnávka a neďaleko máme veľký rybník. Bývam na Mlynskej ulici. Je to slepá ulica, vedie k potoku, pri ktorom končí. Mlynská sa volá preto, lebo kedysi tu bol vodný mlyn. Neďaleko nášho domu stál pred mnohými rokmi kaštieľ. Ten bol po druhej svetovej vojne sčasti zbúraný a neskôr sa celý rozpadol. Za Sečovcami sú vinice. Vo viniciach stojí kopec, ktorý sa volá Koscelok. V tej časti tam vraj bývala kedysi bohatá rodina. Mali dcéru Katarínu. Keď zomrela, dali postaviť na jej počesť kostol. Preto sa kopec volá Koscelok. Som hrdý aj na bývalú vlakovú stanicu. Pred niekoľkými rokmi sa zrušila osobná vlaková doprava, ktorej zvlášť slúžila táto stanica. Osobný vlak premával z Vranova nad Topľou do Trebišova a späť. Dnes už okolo premávajú iba nákladné vlaky. Preto je môj vzťah k Sečovciach taký, a písal som o tom, lebo ich mám rád.

Juraj Blanár, 6. ročník

Molnárov kaštieľ sa nachádzal v západnej časti mesta v udržiavanom parku. Na jeho mieste dnes stoja bytové domy.

Z vlastnej tvorby:

Nasledujúca práca získali 2. miesto v okresnom kole súťaže Európa v škole 2010, ktorú organizovala CVČ Trebišov.

Bohatstvo verzus chudoba

Dievča menom Karolína, by taký čas pred rokom sedela s najlepšou stredoškolskou partiou na škole. Do tej partie patrili hlavne najbohatšie, najkrajšie dievčatá a najbohatší, najvyšportovanejší chlapci. Medzi nich sa nemohol pridať len tak niekto. Ten, čo medzi nich chcel patriť, musel byť bohatý. Karolína bola priemerná študentka. Keď sa jej chcelo, mala jednotky, keď nie, tak to už bolo horšie. Pred rokom sa presťahovala z malého mestečka do hlavného mesta. Prvý deň si ju nevšímalo veľa ľudí, ale keď sa na ďalší deň po škole rozniesli klebety, že jej rodina má peňazí nazvyš, hneď sa jej ujala "najlepšia" partia. Karolína nebola z tých rozmazaných, bohatých dievčatiek, ktoré museli mať všetko. Na predošlej škole ju mali radi takú akou bola a nemusela sa pretvarovať. Tajne dúfala, že to také bude aj tu. Aj keď niekedy bola až príliš úprimná, ale zato mohlo jej zdravé sebavedomie, ktoré zdedila po svojej matke. Veď aj mala byť na čo hrdá. Mala dlhé vlasy prefarbené na ryšavo, ktoré žiarili už zďaleka, zelené prenikavé oči, ktoré vždy zvýraznila špirálou. Postavu tiež nemala zlú. Nebola ani chudá, ale ani tučná. Jej oblečenie bolo vkusné a bolo na ňom vidieť, že peniaze jej nechýbajú. Do školy chodila viac-menej primerane oblečená, ale na žúrke alebo na diskotéke žiarila extravaganciu. S mamou, otcom a bratom sa presťahovali do hlavného mesta kvôli maminej novej robote. Kúpili si dom v najlepšej štvrti a pomaly ho zariadovali. Jej mama na nábytok a všetky doplnky do domu utratila kopu peňazí, ale vždy ich mali dosť. Karolína sa postupne stala najkrajším dievčaťom na škole. Keď sa jej ujala najlepšia partia, ani nevedela prečo. Dievčatá z tej partie ju úplne zmenili. Fyzicky aj psychicky. Odrazu z nej bola chamtivá, márnomyseľná a zlomyseľná Karolína. Nedržala s nikým iným iba s "najlepšími" a druhým robila zle. Začala vymetať všetky žúrky, bola na každej diskotéke v meste, zhoršila si prospech v škole, začala piť,

fajčiť, pohádala sa s celou rodinou, domov chodila neskoro v noci a nikto nevedel, čo sa s ňou stalo. Jej starší brat patrilo do tej partie tiež, takže sa navzájom kryli. Jej starší brat patrilo medzi najkrajších chlapcov na škole a o rok mal maturovať. Bol rád, že sa pred partiou nemusí za ňu hanbiť a že mu ona vždy pomôže s rodičmi. No jeden deň sa stalo toto: „Karolína, Martin, poďte dole!“ zvriskne mama, že je ju počuť až hore do našich izieb. Zľakli sme sa, čo sa deje a s Maťom vybehujeme z izby. Naraz hovoríme: „Čo jej šibe?“ a rehoceme sa na tom, ako sme to naraz povedali. Ale to, čo nám chcela povedať matka, nebolo na smiech, ale na zaplakanie. S bratom sme vošli do kuchyne a mama s otcom tam sedeli pri stole s podoprenými rukami a otcovi vystúpili vrásky na čele. Hlavne keď nás zbadal. „No začni ty!“ skríkla matka po otcovi. Otec s ustarosteným pohľadom začal: „Skrachovala nám firma a už nebudeme môcť žiť tak ako predtým, budeme musieť začať šetriť a možno si budeme musieť nájsť aj lacnejšie bývanie.“ Brat vykrikoval: „Čo?! To si robíte prču?“ Mama bola tiež celá utrápená a so slzami v očiach povedala: „A to nie je všetko. Som tehotná.“ Toto nás s bratom dorazilo. So založenými rukami som sa oprela o našu zelenú stenu v kuchyni. A že vraj zelená ukludňuje.

Pozrela som vyčítavým pohľadom na mamu a potom na otca a potiahla brata za tričko. Hneď pochopil, že ho volám na chodbu. „Čo budeme robiť, keď sa to dozvie celá partia?“ vykrikovala som po bratovi ako zmyslov zbavená. „Myslím si, že nám pomôžu...aspoň v to dúfam!“ povedal dosť pokojne v tejto situácii. „A...v čom budem chodiť do školy? V mechu alebo vo vreci? Na čom budem chodiť? Na bicykli? Pochybujem, že aj na ten budeme mať peniaze, keď otec s mamou sa tak tvária. Dúfam, že nebudeme musieť pracovať!“ to som už vrieskala tak, že sa začala hádať aj mama s otcom. Brat sa ma snažil ukludniť: Karolína, nestresuj! Oni nás podržia, nevyhodili by nás z partie, veď sme tí "najlepší" a sme predsa kamaráti. Teba podrží tvoj Marek a mňa zase Nika. Nemyslím si, že by boli s nami iba pre peniaze!“ Bohužiaľ, moje predtuchy sa naplnili, že všetko bolo pre peniaze. Keď sme v pondelok s bratom prišli do školy autobusom, bolo jasné, že každý už vie o tom, čo sa stalo. Všetci na nás pozerali tak čudne a potom sme vošli do bufetu, kde sme sa najčastejšie stretávali s "najlepšími" cez prestávky a ráno. Už som si išla sadnúť na Marekove kolená, ale v tom sa ma spýtal: „Je pravda to, čo sa šíri po škole?“ „Čo myslíš?“ spýtala som sa aj keď som vedela, čo príde.

„No...predsa to, že firma tvojho otca skrachovala, tvoja matka je tehotná a že sa presťahujete do lacnejšieho...“ hovoril pomaly a zreteľne a všetky tie slová sa mi zarývali do hlavy. „Nie je to tak celkom pravda. Sťahovať sa budeme iba možno a to s otcovou firmou a že je mama tehotná sa stalo, ale veď mám teba a ich,“ ukázala som na partiu, čo sedela ďalej od nás „a vy mne aj bratovi pomôžete a všetko bude tak ako predtým, veď ma ľúbiš nie?“ chcela som ho pobožkať, ale on sa odsunul. „Karolína, prepáč, ale ty s tvojím bratom Maťom už nie ste na našej úrovni. Lúbil som ťa, chodil som s tebou, ale musíme sa rozísť, lebo by vyštvali aj mňa, a to by si dúfam, nechcela. Takže medzi nami je už koniec, lebo nás delia dva svety, ten náš- najlepší a ten, do ktorého budeš musieť patriť ty. Nemáš na výber! Fakt som ťa ľúbil, ale teraz idem k nim...Tam, kde patrím. Ahoj!“ V očiach som mala slzy, ale nechcela som sa ešte zhodiť plakaním nad rozliatym mliekom. Ale keď som si uvedomila, ako ho ľúbim a ako mi bude chýbať partia, nebolo mi všetko jedno, ale pochopila som, že celá partia, Marek, Nika s mojím bratom boli s nami len kvôli peniazom.

Zrazu bolo všetko inak, ako keď som prišla na školu, ale poučila som sa: Pokiaľ si chudobný, nikto ťa nepozná, ale keď prídeš k bohatstvu, každý sa ti pchá do rodiny. Asi týždeň som chodila po škole ako bez duše a pozorovala som, čo robí Marek aj s ostatnými. Už chodil s inou. Bolo mi do plaču, ale za mesiac som si našla ozajstných priateľov, ktorí so mnou neboli kvôli bohatstvu, ale kvôli tomu, aká som. A preto najväčším bohatstvom sú ozajstní priatelia...

Alexandra Prítoková, 7. ročník

Sudoku Sudoku **Sudoku** Sudoku Sudoku

Pre malých:

	A		
D		A	
	D		C
		D	

A			
		B	
C			
			D

Pre veľkých:

				9	2	1	8
5		9		3			6
1				2	6	5	
	6		2	1			5
2		7				4	9
8				4	7		2
		1	3	5			6
	3			9		1	7
4	9	5	7				

Jazyková úprava: Mgr. Juraj Ostrožovič

Grafická úprava, tlač: Ing. Slávka Bukatová

Časopis Rodinkáčik:

CSS - ZŠ Svätej Rodiny, Kollárova 17, 078 01 Sečovce

www.zssrsecovce.edu.sk

Malá škola slušného správania

2. časť O predstavovaní

V minulej časti sme hovorili o tom, že sa vždy zdravíme pri stretnutí so známymi. Kto sú naši známi? Odkiaľ sa poznáme? Mnohí to sami nevedia. Poznajú sa akoby odjakživa. Z niektorými sa poznáme tak, že sme sa jednoducho zoznámili, alebo nás zoznámili. Formou takéhoto zoznámenia je **predstavovanie**.

Kedy, pri akých príležitostiach, komu a ako sa predstaviť? Tu sú odpovede.

Nepredstavujeme sa bez zjavného a prijateľného dôvodu. Napríklad **nepredstavujeme** sa v kaviarni, alebo v inej verejnej miestnosti, keď niekoho chceme požiadať o malú službu, či informáciu, ani v kine, divadle, v autobuse, vo vlaku. Pri vybavovaní na úradoch sa predstavíme úradníkovi, ale on sa nám nemusí predstaviť. Z takéhoto predstavovania však nevzniká známosť.

Rozhodne **sa predstavíme**, keď po prvý raz prichádzame k ľuďom alebo do kolektívu, s ktorého členmi sa budeme častejšie stretávať, prípadne sa stávame jeho novými členmi. Predstavíme sa vždy, keď prichádzame súkromne do bytu k niekomu, s kým sme sa predtým nepoznali. Pri predstavovaní je treba jasne povedať svoje meno aj priezvisko. Predstavujeme sa slovami **dovoľte, aby som sa predstavil..**

Niekedy je potrebné, aby nás predstavili, alebo aby sme mi vedeli predstaviť niekoho. Ak niekto chce zoznámiť iných, malo by sa dodržiavať toto pravidlo: vždy treba predstaviť muža žene, mladšieho staršiemu, postavením nižšieho vyššiemu a len podstatne mladšiu ženu podstatne staršiemu mužovi. Používame pri tom formulku **zoznámte sa, prosím, pán.... a pani....**. Na prvom mieste menujeme toho, koho predstavujeme. Predstavovaný nepodáva ruku, ale čaká, až sprostredkovateľ povie jeho meno, a ruku podáva ten, komu je predstavovaný. Osoba, ktorej niekoho predstavujú, alebo ktorej sa niekto sám predstavuje, povie **teší ma** alebo **som rád, že vás poznávam**.

Pri predstavovaní má každý vstať. Len osoba veľmi stará, alebo chorá môže ostať sedieť. Po predstavovaní začína rozhovor vždy osoba staršia. Osobu, ktorej sme boli predstavení, sme povinní aj pri ďalších stretnutiach zdravieť.

Ak privedieme do väčšej spoločnosti svojho známeho, ktorého nepoznajú, predstavíme ho celej spoločnosti naraz.

Ak sa chceme zoznámiť, je vhodné nájsť si sprostredkovateľa. Žena sa nikdy nepredstavuje mužovi sama. V spoločnosti je zvykom, že žena je predstavená mužovi prostredníctvom známej osoby.

(www.zborovna.sk)